

NATUUR IN EN OM WESTZAAN - FRED EERENBERG

Afval storten in de natuur

Rond 1961 verhuisde ik van de Kerkstraat in Koog aan de Zaan naar het Weiver 83 in Westzaan. Wat mooi. Ik kon direct achter het huis met een roeibootje het weiland in. De A8 moest nog aangelegd worden, je keek zo naar de Linoleumfabriek in Krommenie. Van mijn moeder kreeg ik de bijnaam Prikkenbeen. Met een netje liep ik door het moerassige weiland om vlinders te vangen en te determineren. Al snel kreeg ik van de burens, de dames Molenaar, hulp. 'Freddy, kijk daar vliegt een blauwtje.' Zo leerde ik snel. Na afloop kreeg ik van de wat deftige dames Molenaar een heerlijke eierkoek.

Schuin aan de overkant van de straat was het heerlijk spelen. Er stond een GMC, een half gesloopte vrachtwagen uit de Tweede Wereldoorlog. De autobanden lagen hoog opgestapeld. De tuintjes waren nog niet zo aangeharkt als nu. Vrijheid blijheid. Van loodvergiftiging of fijnstof werd nog niet gerept. In het Westzijdeveld was rond 1930 een stortplaats van vaten van Evenblij. De Mallegatsloot was gitzwart en stonk. Toen mijn vader tien was, mocht hij mee

de afvalvaten wegbrengen. Dan was feest voor de kleine Jan. De vaten bevatten helaas wel resten van olie, aromaten en soms ander chemische resten. Het stonk. Bodemvervuiling was nog geen prioriteit. Na de oorlog was economische vooruitgang belangrijker.

Tijdens een vaartocht met vrijwilligers van de OBW kwamen we langs een niet onderhouden, rommelig veldje. Daar had jaren geleden een

heftige, ondergrondse veenbrand gewoed. Dagenlang is de brandweer bezig geweest om de chemische brand blussen.

Veel stortplaatsen in de Zaanstreek

Op nog geen honderd meter van ons huis, dicht bij de hoek van de Middel en het Weiver, op het land van Jan Bakker, was ook een stortveldje waar je huisvuil naar toe kon brengen. Je kunt het nu nauwelijks meer zien, alles is in het veen weggezakt. Bij de watertoren was in de zestiger jaren een vrij grote stortplaats van huisvuil. Je kan de verhoging in het veld nog zien. In Nauernasche vaart was een zwemgelegenheid met de naam Tot Ons Plezier, oftewel TOP-hokje. Als je er zwom kreeg je zeker een zwarte snor van het vuil.

Bij de Kromme Reef lag een grote stortplaats van vliegias. We speelden er heerlijk. Er was een stevige verhoging waarin je tunneltjes kon graven. Veel ouders verboden hun kinderen daar te komen. Je werd roetzwart van het stof. Op zekere dag had een vriendje daar een blik 'rode

verf' gevonden. Later bleken het resten van drukinkt te zijn. Het goedje droogde niet zoals je van verf verwacht.

Voorheen werd in Westzaan-Zuid afval verbrand. Vanwege de hoge uitstoot van milieugevaarlijke stoffen werd die oven gesloten. Daarna werd het afval gestort. De Nauernasche Polder, gelegen tussen Nauerna en het Noordzeekanaal, is sinds begin jaren tachtig in gebruik als stort van de firma Afvalzorg. In 2006 hadden de gemeente Zaanstad, de provincie Noord-Holland, het havenbedrijf Amsterdam en Afvalzorg een convenant gesloten, buiten de bewoners van Nauerna om. De vuilstort zou tot in lengte van jaren open blijven. Gelukkig bood de belangengroep Nauerna dapper weerstand. Na jarenlange geschillen en een mediaoffensief is in 2013 een overeenkomst gesloten tussen betrokken partijen. Er werden excuses aangeboden aan de bewoners van Nauerna en afgesproken dat de vuilstort in 2022 definitief wordt gestopt. Boven op de vuilstort wordt nu een natuur- en recreatiepark aangelegd.

Een hoop vuilnis als recreatiepark. Uitzicht op de afvalberg.

Nieuwe Natuur? Wel een mooi uitzicht.

